

3. SVET

- Skrivnost Heraklejeve trdnjave

Zgodba je sestavljena tako, da ni v njej prav nobenega namiga, ki bi vam razkril notranjost trdnjave. Je pa človeška narava takšna, da gleda vsakdo na tuje svetove po vzoru svojega. Skrivnost v Heraklejevi trdnjavi ni v resnici nič drugega kot vaša skrivnost. Kar ste vi videli v trdnjavi, je opis vašega resničnega sveta, najverjetneje tistega delčka, ki ga v svojem svetu ne želite videti in ga morebiti močno skrivate pred drugimi. Ker je notranjost trdnjave povsem nepopisan list, ste vanjo naslikali resnico izza svojih kulis. Če ste napisali, zaradi katere svoje skrivnosti ni Heraklej Erosa spustil v trdnjavo, si torej zdaj oglejte svoj resnični svet, v zrcalu, v kakršnem se še niste ogledovali.

Ker je dvizni mostič, ki vodi v Heraklejevo trdnjavo, v resnici prispodoba mostu, ki vodi v vaš resnični svet, je tudi vaš zapis najverjetneje treba razumeti kot prispodobe.

Zato je tukaj nekaj pomoči:

- Če ste videli materialne dragocenosti, kot so zakladi, zlato, denar, so vaše kulise povezane z materialnimi dobrinami. Morda hrepenite po denarju, a se tega pred drugimi sramujete, morda pa imate denar, in to zato, da bi drugim pokazali, kako uspešni ste.
- Če ste imeli občutek, da Heraklej Erosu ni odprl vrat, ker v trdnjavi skriva nekaj osebnega, je to povezano z nečim, zaradi česar se vi ne sprejemate.
- Če ste pomislili na Heraklejevo neizpolnjeno ljubezen, je najverjetneje vaše življenje brez prave ljubezni. Kdor v trdnjavi

vidi Heraklejeve prednike, ima težave v odnosu do svojih prednikov; kdor v trdnjavi vidi nered, je zmeden; kdor vidi prah, je morda osamljen ali zapuščen.

Tisti, ki so sklepali, da je Heraklej zagrešil kak zločin, so sami nepošteni, morda so pohlepni ali pa do drugih krivični. Tisti, ki so v trdnjavi videli mrak, drugih v resnici ne spustijo k sebi; tisti, ki so v trdnjavi videli razvrat, se sramujejo svoje sprevrženosti.

Le če res niste videli ničesar, je vaš svet morda odprt in brez kulis. Takšni svetovi so v resnici zelo redki. Veliko pa je tistih, ki se svojega zakulisja tako sramujejo, da o tem sploh ne morejo spregovoriti. Tudi ti trdijo, da v trdnjavi niso videli ničesar.

Ste presenečeni? Kar koli ste videli v trdnjavi, vam lahko pomaga, da boste začeli sprejemati svoj svet. Kdor pozna svoje kulise, jih bo lahko podrl, za njimi pa bo

odkril čudoviti svet, prav tak, o kakršnem je vedno sanjal. Kdor pa v svojem svetu samo gradi kulise, skozi ne more več videti resnice, in se boji tudi resnice o sebi, zato kulise ne more podreti. Ko takemu človeku razkriješ resnico, bo nemudoma postavil nove, še popolnejše kulise. In prav tu se v resnici začnejo vse njegove težave.

3. svet

Heraklejev svet predstavlja svet glasbenikov, svet umetnikov. Čeprav je njegov najpomembnejši razum Racio, je njegov svet povsem drugačen, kot bi od tega razuma pričakovali. Ta zgodba je med drugim pomembna zaradi spoznanja, da je naš svet lahko neskladen z našim značajem. Takšni ljudje v svojem svetu pogosto trpijo, se ne sprejemajo, kajti nesprejemanje je spremljevalec prevzetih ali vsiljenih vzorcev, bodisi od staršev ali od družbe. Na tem mestu se v knjigi prvič pojavi zapletena simbolika, ki daje bralcu slutiti, kako globok je [psi] v resnici. Prenekateri zahtevnejši bralec bo tu našel to, kar mu je bilo obljubljeno že na začetku,

mnogi pa tu zaslutijo, da te knjige ne gre brati površno, in jo na tem mestu za nekaj časa odložijo. Heraklej (grško Herakles, latinsko Herkules) je bil junak, znan po svoji moči. Mladenič, ki mu vlada Racio, najmočnejši razum današnjega sveta, pa je šibek. To je paradoks njegovega sveta – vladati bi mu moral Emocio, a je tega Raci uspelo zapreti v ječo, in to s pomočjo vrednot, s katerimi Racio vlada družbi. Heraklejev svet tako sploh ni značilen za Racie, pa čeprav mu je zavladal Racio. Tretji svet pripoveduje o doslej neznani skrivnosti ene največjih glasbenih umetnin, ta zgodba pa je tudi sama umetnina. Povezava s slovito Passacaglio je veliko močnejša, kot se zdi na prvi pogled, kajti v resnici je glasbeno mojstrovino ustvaril prav ta razum, ki je zdaj ustvaril tudi [psi]. Zgodba tako ne samo da pripoveduje o Passacaglii, ampak ima simbolično tudi enako zgradbo – sestavlja jo 21 odstavkov, prav toliko, kolikor je improvizacij v Bachovi skladbi. Ta glasba je bila ustvarjena leta 1717, torej v letu z dvema sedmicama, dve sedmici pa ves čas spremljata tudi Erosa. Passacaglia vsebuje skrivno kodo, zapisano v sedmih notah, konča pa se z nenavadnim akordom, ki ga sestavlja sedem tonov – naključje, ki ni naključno. Kdor pozna arhitekturno umetnost, bo že na začetku razumel, da tvori portal trdnjave črko M. Ta označuje Heraklejeve prednike, ima pa tudi drug, globlji pomen. Črka M izvira iz semitske oznake za vodo, ta pa simbolizira Instinkt. Osušeni jarek okoli trdnjave tako priča, da je Raci nekoč pomagal Instinkt – in prav po zaslugi te njegove pomoči je Heraklejev Emocio obtičal v ječi. Da bralca opis srednjeveške trdnjave ne bi časovno zavedel, se mladenič prvič prikaže pri vratih s slušalkami in predvajalnikom glasbe, v rokah pa ima tudi knjigo. Ta knjiga je [psi]. Ko jo je Heraklej začel brati, je vstopil v Erosov svet, podobno kot bralec, ki ima občutek, da on bere knjigo, a v resnici ta bere njega. Heraklej opazi Erosovo goloto, zato zasluti tudi njegovo čistost in moč. Tega sicer ne pokaže, a v resnici se ustraši, da bi prišleku lahko nekako uspelo priti v njegovo trdnjavo, zato verige za

čez noč dvignejo most k zidu. Ko naslednjega jutra Eros ponovno potrka na vrata in prosi za

kos kruha in vodo, spoznamo pravi obraz Heraklejevega Racia; v njegovem svetu namreč ni prostora za miloščino – tudi kruh in vodo si je treba prislužiti. Eros se razgleda in opazi, da ni edini, ki mu ni uspelo vstopiti v trdnjavo. Po majhni lestvi je mogoče razbrati, da se je nekoč nekdo močno uštel – neko dekle, ko je z njo hotelo preplezati zid, misleč, da je samo navadna ograja. Pojav vode v jarku in njeno naraščanje simbolizirata naraščajočo moč Instinkta – mladeniča se loteva strah, a ne ve, pred čim. Z Instinktom pa se na mostu pojavita tudi kruh in voda – Instinkt pozna miloščino. Dvižni most je grajen iz treh posebnih vrst lesa, večji ploskvi pa sta izbočeni. Most predstavlja trup violine, grajene na način, ki ga je vpeljal renesančni izdelovalec gosli Andre Amati, iz njegove šole pa sta izšla in tehniko izdelovanja violin še izpopolnila tudi Andrea Guarneri in Antonio Stradivari. Eros posluša glasbo, ki se razlega iz trdnjave, tako da leže na most – na tem delu ima violina napeljane štiri strune, ki tu predstavljajo štiri skupine značajev. Mostu – trupu violine – pa manjka vrat, ki je po konstrukciji srednjeveških goslarjev dolg 13 centimetrov. Eros v tem delu zgodbe še ne pozna svojega značaja. Ko Eros tako leži, sta na njegovi levi in desni reži v obliki črke f. Če ne razumete, od kod tu prav ta črka, preštejte, na katerem mestu je ta črka v slovenski abecedi, in ne pozabite, da ima Eros na vsaki strani po eno. Passacaglia Erosa prevzame. Ta glasbena mojstrovina pa ima z velikim Johannom Sebastianom Bachom prav toliko skupnega kot knjiga [psi] z njenim piscem. Passacaglia je zelo nenavadno delo, a nanjo ne gre gledati zgolj na glasbeni način – v njej se skriva resnica, o kakršni govori Eros, zato jo lahko prav on tudi razvozla. Ta resnica pa je tudi eden od sedmih dokazov Življenja, dokaz, ki ga vse do nastanka te knjige ni prepoznal nihče na svetu. V opisu Erosovega doživetja Passacaglie se skriva tudi namig, zakaj je to uspelo prav njemu. Ta namig je ozvezdje Orion, ki ga Eros uzre na nebu med poslušanjem Passacaglie. Gre za ozvezdje, ki ga sestavlja sedem zvezd, pri čemer so tri na sredini med štirimi. Štiri vogalne zvezde predstavljajo štiri skupine značajev – vsaka je na

svoji strani resnice, to pa predstavljajo sredinske tri zvezde. Eros Herakleju v zameno za prijateljstvo razkrije, kaj je videl v glasbi, a mladenič ga še vedno ne spusti v trdnjavo. Eros po tem spozna, da Bachov rokopis Passacaglie ni edina skrivnost, ki jo Heraklej skriva za debelimi zidovi. Kdor bo ta del besedila pozorno bral, bo opazil, da Heraklej nadvse spoštljivo govori o Marchandu in skoraj zaničljivo o Bachu, čeprav je izvajal in proučeval prav njegovo glasbo. Passacaglia je namreč njegova šola življenja, uganka, ki jo skuša razvozlati še iz časa, ko je bil Heraklejev Ego še v telesu njegovega pradedca. S tem je prikazano, kako se lahko ena in ista šola življenja prenaša iz roda v rod, skozi več generacij. Dokler ta uganka ne bo rešena, mladenič ne bo našel sreče. Da tudi Eros ni nezmotljiv, je mogoče razbrati iz njegove presoje, da bi Marchand vrgel note v ogenj, če bi mu jih Bach poslal. Na koncu izvemo, da je Bach note res poslal Marchandu, ta pa jih

zaradi njihove genialnosti, v kateri je prepoznal božje delo, ni mogel vreči v ogenj. Eros ne prepozna načrta, ki mu ga je namenilo Življenje, ne razume, zakaj je prav on edini lahko razvozlal skrivnost Passacaglie. Jestvine – enolončnica, riba, olive in sir, s katerimi Heraklej sestavi Erosovo ime, so namig, da se v tej zgodbi skriva še več skritih sporočil, ki jih je treba znati razbrati in razvozlati. Kako zelo natančen in pozoren je treba biti pri branju besedila, pokaže dejstvo, da le redko kateri bralec opazi, da Heraklej v trdnjavi ni sam – vanjo se namreč vrne tudi črna kača, ki jo je Eros uzrl na svojih prsih. Ta žival predstavlja Heraklejevega Racio, a tudi to, da se kača tako približa spečemu Erosu, ima svoj pomen. Kača je namreč tudi simbol za trinajsti značaj, kar bomo v knjigi spoznali na več mestih. Tekmovanje med Heraklejem in Erosom ne prikazuje zgolj razlike v pridobljenem znanju, ampak predvsem razliko v delovanju različnih razumov pri športnih aktivnostih. Tekmovalec, ki bo pri športu uporabljal Racio, bo imel taktično prednost, medtem ko bo Emocio tekmovalcu prinesel usklajenost gibov. Vsak človek pri športnih aktivnostih uporablja oba razuma, ne glede na svoj značaj. Razlika je le v tem, da tisti, pri katerih prevladuje Emocio,

ne bodo imeli težav z usklajevanjem gibov, ampak predvsem z zaletavostjo, s pomanjkanjem discipline in načrtnosti. Racio pa stremlji k proučevanju možnosti, izboljšavam in načrtnosti, a v motoriki nikoli ne doseže Emocia. Takšni športniki so veliko bolj disciplinirani in se bodo do cilja prebili počasi, z vztrajnostjo. Trening obrambne veščine, kot je realni aikido, pa razkrije, da smo se ljudje zmožni naučiti tudi tega, da prepustimo usklajevanje delovanja naših mišic Emociu. Vendar to ne predstavlja spremembe v razmerju moči med razumi. Vsak vodilni razum se namreč lahko odloči, da določeno nalogo prepusti drugemu, to pa vseeno še ne pomeni, da se odpoveduje svoji premoči, saj lahko v vsakem trenutku spet prevzame svoj nadzor. V športih, kjer je rezultat odvisen od usklajenosti gibov, so zato vrhunski športniki vedno ljudje s prevladujočim Emociem – pri njih namreč v kritičnih trenutkih ne prevzameta odločilne vloge Racio in Instinkt. Ujemanje motiva na ključu s portalom na trdnjavi kaže, da je Heraklejeva skrivnost povezana z družino. To pomeni, da mora spoštovati pravila, ki so mu bila položena v zibelko. Mladeničeva železna srajca in pas predstavljajo družbena pravila, s katerimi se je rodil in zaradi katerih tako težko plava v svojem življenju, pa se tega ne zaveda. Ne opazi, da so mnoge stvari, s katerimi se je rodil in so postale samoumevne in sprejemljive, v resnici nenaravne in za človeka pogosto škodljive. Heraklej ne vidi, da so pravila in vrednote, ki jih je ustvaril Racijev vladajoči svet, v nasprotju z naravo Emocia in Instinkta. Prav zaradi slepega sprejemanja nekaterih družbenih pravil, za katera se ne zavedamo, da so naravna samo za Racio, mnogo ljudi ne more spoznati svoje šole življenja. Čeprav večina ljudi v sebi občuti nesmiselnost nekaterih družbenih pravil, si tega skoraj nihče ne upa povedati na glas; vsakdo se boji posmeha in izločenja iz družbe. To je paradoks družbe, ki ji zavlada eden od razumov. Marsikdo, ki spozna, da pravila družbe niso v skladu z vrednotami njegovega sveta, se zaradi vsesplošnega sprenevedanja ne zaveda, da je v resnici podobno v kar dveh tretjinah svetov. Posledica je vsesplošno

nesprejemanje. To, da na koncu življenja obžalujemo le to, česar nismo naredili, pomeni, da ljudje, ki ne sprejemajo šole življenja, ne morejo najti sreče. Heraklej spozna modrost, o kateri pripoveduje Eros, želi se učiti v šoli življenja, a kaj, ko je v njegovem svetu edina šola, ki jo pozna – Racijeva šola. Erosu želi odpreti vrata v svojo trdnjavo in v njej podreti vse stene, a okleva, kajti kulise mu zakrivajo čudovito resnico njegovega sveta. Železna kocka, ki jo v jarku odkrije Eros, je geometrijsko telo. Prekriva jo rja, pod rjo pa se skriva napis Sara. Rja, železov oksid, nastaja s časom, v reakciji med kisikom in železom. Kdor ne razume simbolične povezave med trirazsežnostnim telesom in časom, bo na tem mestu našel razlago, kako so te štiri razsežnosti povezane v celoto. Spoznanje o soodvisnosti štirih razsežnosti je tretji dokaz Življenja, Sara pa je zgolj princesa, ki ji ni nikoli uspelo priti v trdnjavo. Ključ, ki pade iz mladeničevih rok naravnost pred Erosa, je naključje, kajti naključja nas vodijo skozi šolo življenja. Na ključ je posijala luna, ki ni na ključ noči spustila da bralcu nekaj bi razkrila, ko bi se do polnoči s sijem skrila. Kdor misli, da je na tem mestu v knjigi naletel na slab verz, se moti. Gre za rebus, ki ga lahko razvozlaajo le redki – to uspe le ljudem z dvema vzporednima razumoma – Raciem in Emociem. Prav tak značaj je, nenaključno, imel tudi Johann Sebastian Bach. Ta rebus boste rešili, če boste prvo vrstico predelali po navodilih iz druge in tretje vrstice. To pa vam bo uspelo samo, če boste na besede v prvi vrstici gledali kot Emocio – on namreč vse pretvori v posamezne slike in te nato sestavi v večjo sliko. Glagol posijala na primer si tako naslika kot sij. Nadaljevati pa morate s svojim Raciem – tako lahko ugotovite, da bo bralcu nekaj razkrito, če bo nekaj izpustil. Kaj je treba izpustiti, pa je napisano v tretji vrstici. Skriti, torej izpustiti, je treba luno s sijem, in to do polnoči. Zdaj so v težavah tisti z Raciem, ki besedno zvezo do polnoči razumejo dobesedno, kot čas, kot opredelitev časa pred polnočjo. Emocio pa lahko to razume tudi kot polovico besede noči, saj si lahko predstavlja besedo polnoč z dvema slikama – polovica in noč. Če v prvi vrstici torej izpustite besedi posijala in luna ter stavek

preberete do polovice zadnje besede, boste uzrli rešitev uganke: na ključ je ki ni na ključ no (Da je treba besede brati skupaj, lahko ugotovi vsak od treh razumov.) Če ste v šoli imeli težave s slovnico in niste razumeli, zakaj je treba besede deliti na samostalnice, glagole ... oziroma na osebke, povedke, prilastke in še kaj, boste odslej vedeli, da je šlo zgolj za nasilje Racia nad Emociem in/ali Instinktom. Eros dobi ključ, ki odpira vrata v Heraklejevo trdnjavo. Čeprav mu ga je poslalo Življenje, ve, da mora spoštovati nedotakljivost mladeničeve skrivnosti. Heraklej se mora sam odločiti, ali bo sprejel šolo življenja ali ne – nihče drug ne sme odločati o tem, ali naj Erosu razkrije, kaj se skriva za njegovimi kulisami. Resnica je zapisana, a prepozna jo lahko le tisti, ki mu jo Heraklej želi zaupati, zato je zapisana brez besed. Eros je v trdnjavi sedem dni, to pa je opisano na točno trinajstih straneh in te strani so tudi Erosovo zrcalo – v njih se lahko bralec ogleda na način, kot se ni še nikoli ogledoval. Če se vam zdi, da ne vidite ničesar, si oglejte postavitev narekovajev na straneh 134 in 135. Nato knjigo postavite na glavo in si oglejte še

narekovaje na straneh 139 in 138. Narekovaji posnemajo položaj zvezd – na prvi strani zvezde Sirius in na drugi strani ozvezdja Orion, ki ga sestavlja sedem zvezd, njihovo število – 1 in 7, prezrcaljeno preko vidnega odstavka na sredini praznih strani, pa predstavlja letnico nastanka Passacaglie, 1717. (Knjigo je treba obrniti na glavo zato, ker sta tudi enici v razvezaju obrnjeni nasprotno.) Celoten zapis dogajanja v trdnjavi – strani z nevidnim besedilom – pa ponazarja biforo (posebna oblika okna z dvema obokoma, ki ima v sredini stebriček). Ko se točno na polovici praznih strani (na strani 137) spet na kratko pojavi besedilo, Eros gleda skozi okno. To besedilo je sredinski stebriček bifore. Vidni del besedila razdeli zapis iz notranjosti Heraklejeve trdnjave na dva dela, viden pa je zato, ker seže Erosov pogled v tem trenutku iz trdnjave, in tako ne prizadene Heraklejeve nedotakljivosti. Pozorno sledite naključjem; skrivajo se tudi tam, kjer mislite, da jih ni. Kažejo vam pot, če ste le pripravljeni sprejeti šolo življenja. Tisti, ki mu bo iz svojega sveta uspelo odstraniti

kulise, ne bo več ranljiv. Njegov uspeh bo nagrajen s srečo. Ares je iskal brata, in to dolgo zaman. Ni se zavedal, da ga ne najde zaradi Erosove potegavščine. Eros mu je, ko je bil Ares omamljen, na oklep napisal sporočilo, ki pa ga Ares sam ni mogel prebrati. Tako je, ko je spraševal po Erosu, vselej naletel na napačen odgovor, saj so se vprašani prestrašili napisa na njegovem oklepu. Na tem delu je treba zgodbo nekoliko pojasniti. Ares je Erosov Instinkt, le da se Eros tega ne zaveda, tako kot se ljudje ne zavedamo svojih razumov. Vsak razum z njegovim razmišljanjem občutimo kot del sebe, zato živimo ves čas v zmotnem prepričanju, da imamo en razum in eno voljo. Ukano z napisom je skoval Erosov Racio, z njo pa je preprečil Instinktu, da bi zavladal njegovemu svetu. Tudi pri trinajstem si vsi trije razumi ves čas prizadevajo za prevlado, posledica tega pa je njihovo nenehno tekmovanje in izpopolnjevanje. Ares je na koncu le ugotovil, kaj je krivo, da tako dolgo ne more izslediti brata, in je prečrtal odvečno besedo v napisu na svojem oklepu. Pri trinajstem ne more prevzeti vodilne vloge nobeden od razumov, ker ima pri vsakem takšnem poskusu dva enakovredna nasprotnika. Dva sta skupaj vedno močnejša od enega. Erosov Emocio Aresa (Erosov Instinkt) tokrat užene s pomočjo obrambne borilne veščine – veščina usklajenosti gibov z razumom je namreč v domeni Emocia. Heraklej Erosu razkrije še svojo zadnjo skrivnost. Njegov praded, ki ni nihče drug kot on sam v enem od svojih prejšnjih življenj, je bil domišljav in prevzeten. Takšne pa Življenje uči, da to ni prav, medtem ko tistim, ki jim je bila storjena krivica, Življenje pomaga. Marchand se je izognil glasbenemu dvoboju, ker je prepoznal Bachovo veličino. Prav s tem pa je naredil največjo napako v svojem življenju – s tem se je namreč izognil šoli življenja, zaradi te napake pa se ni mogel dokopati do pravega spoznanja še nekaj naslednjih življenj. Heraklej je naletel na [psi] in z Erosovo pomočjo prišel do lastne resnice. Ali bo to uspelo tudi bralcu, pa je odvisno od njegove pripravljenosti na sprejemanje šole življenja. Ne, pri praznih straneh v tretjem svetu ne gre za tiskarsko napako. Heraklej je v

trdnjavo povabil Erosa, ne vas! Če ste iskreni, pa Življenje ponuja ključ tudi vam ... če boste le prestali preizkušnjo iskrenosti. Poskusite se spomniti, na kaj ste pomislili, ko ste brali o skrivnosti v Heraklejevi trdnjavi. Kaj bi lahko bila skrivnost, zaradi katere mladenič Erosa ne spusti k sebi? Opišite vsaj v treh stavkih.